

ordning, hvorefter moderen kan straffes med bøde, ikke er hensigtsmæssig. Udvalget finder heller ikke, at der bør være knyttet socialretlige konsekvenser til en manglende opfyldelse af oplysningspligten. Målet må efter udvalgets opfattelse i stedet være at motivere moderen til frivilligt at give oplysningerne.

På den baggrund foreslår udvalget, at en mor, der ikke umiddelbart vil give de omhandlede oplysninger, skal indkaldes til et møde i statsamtet, hvor hun af særligt sagkyndige gøres bekendt med, hvilken betydning hendes nægtelse senere vil kunne få for barnet. Moderen skal derved motiveres til frivilligt at give oplysningerne. Hun skal efter udvalgets opfattelse forinden være orienteret om, at en mand ikke kan blive barnets far, hvis afgørende hensyn taler imod det.

Udvalget foreslår i den forbindelse, at der etableres en ordning, hvorefter moderens oplysninger kan afgives i fortrolighed, således at disse kun kan indgå i statsamtets senere sagsbehandling, hvis hun giver samtykke til det. Udvalget anfører i den forbindelse, at en tilsvarende ordning gælder i sager om forældremyndighed og samvær, jf. § 19 i bekendtgørelse nr. 994 af 14. december 1995 om forældremyndighed og samvær.

Moder moderen ikke, eller fastholder hun sin nægtelse, skal statsamtet efter udvalgets opfattelse indbringe sagen for retten, såfremt statsamtet har det indtryk, at moderen ikke har givet alle de oplysninger, hun har kendskab til. Har statsamtet derimod det indtryk, at hun har givet alle oplysninger, som hun har kendskab til, kan sagen efter udvalgets opfattelse henlægges af statsamtet.

Efter at sagen er indbragt for domstolene, skal moderen efter udvalgets opfattelse efter de almindelige vidneregler afgive forklaring om faderskabsmulighederne.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 46 f.

2.7.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig med Børnelovsudvalget i, at moderen som udgangspunkt over for statsamtet skal oplyse, hvem der er eller kan være barnets far. Hovedreglen herom findes i lovforslagets § 8, stk. 1.

Justitsministeriet er endvidere enig i, at der - af hensyn til beskyttelse af moderen - bør være visse begrænsninger i det anførte udgangspunkt. Disse begrænsninger bør efter Justitsministeriets opfattelse ikke som i dag bero på statsamtets skøn, men på regler i selve loven.

Det foreslås derfor i § 8, stk. 2, at oplysningspligten i tilfælde, hvor faderskab er registreret efter §§ 1 eller

2 eller efter § 3, jf. § 14, stk. 1, eller hvor der efter barnets fødsel er sket anerkendelse efter § 14, stk. 1, kun gælder, hvis det fastslås eller må anses for væsentligt bestyrket, at den mand, der er registreret som far, ikke er barnets far.

Endvidere foreslås det, at der ikke er oplysningspligt, hvis parterne ønsker at anerkende faderskabet efter reglen i § 14, stk. 1. Der henvises nærmere til denne bestemmelse og bemærkningerne hertil.

Lovforslaget indeholder ikke en bestemmelse svarende til den gældende lovs § 10, stk. 2, om fritagelse for oplysningspligt, og den foreslåede bestemmelse i § 8, stk. 2, gør således udtømmende op med, i hvilke tilfælde moderen ikke skal give oplysninger om sine seksuelle forhold. Hensynet til moderen i situationer, hvor graviditeten f.eks. skyldes en sædelighedsforbrydelse, varetages i stedet af den foreslåede bestemmelse i § 10, hvorefter en mand ikke kan blive barnets far, hvis afgørende hensyn til barnet taler imod det. Om denne bestemmelse henvises til pkt. 2.9 nedenfor.

Sammenfattende indebærer den foreslåede ordning bl.a. en stramning af ugifte mødres oplysningspligt i forhold til gældende praksis. Det bemærkes i den forbindelse, at Justitsministeriet løbende har overvejet administrativt at skærpe praksis. Justitsministeriet har imidlertid fundet, at en afklaring af spørgsmålet burde ske i forbindelse med en samlet lovmæssig stillingtagen til reglerne om faderskab.

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at moderens manglende opfyldelse af sin oplysningspligt ikke bør sanktioneres med straf. De grunde, der typisk vil ligge bag, at en mor ikke ønsker at give oplysning om faderskabsmulighederne, er af en sådan karakter, at løsningen efter Justitsministeriets opfattelse ikke er at straffe den pågældende, men derimod gennem rådgivning og vejledning om, hvilken betydning det vil kunne have for hende og barnet, at der ikke kan findes en far, at motivere moderen til frivilligt at give oplysningerne.

Det foreslås derfor i § 8, stk. 3, at moderen i givet fald skal indkaldes til et møde i statsamtet. Justitsministeriet finder på den anden side ikke, at der er grundlag for at etablere en særlig fortrolighedsordning som foreslået af udvalget. Giver moderen under eller efter det nævnte møde oplysninger om faderskabsmulighederne, vil disse oplysninger således kunne indgå i faderskabssagen.

Udebliver moderen efter flere indkaldelser fra mødet, eller skønner statsamtet, at hun tilbageholder oplysninger om faderskabsmulighederne, bør statsamtet indbringe sagen for retten. Her finder de almindelige